

РЕШЕНИЕ

№ 410

гр. Кюстендил, 03.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, VII-МИ СЪСТАВ, в публично заседание на пети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Чавдар Андр. Тодоров

при участието на секретаря Зоя Й. Чамова-Равенска
като разгледа докладваното от Чавдар Андр. Тодоров Гражданско дело № 20211520101006 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по предявени от „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А“, чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А, клон България, с ЕИК 204915054, гр.София, ЖК „Младост“ 4, Бизнес парк София, сгр.14 против АНТ. Г. Г., с ЕГН *****, с адрес в с.Багрени, ул.“Кирил Орловски“ №4 искове по чл.422 ГПК, за установяване вземане на ищеца, за което е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК, връчена на длъжника в това производство по реда на чл.415, ал.2 ГПК.Евентуално съединени са искове с правно основание чл.240 вр.чл.79 ЗЗД.

В срока по чл.131 ГПК е депозиран отговор от страна на ответника.

По делото се установи следната фактическа обстановка:

По ч.гр.д.№1741/20г. на КРС е издадена в полза на ищеца заповед по чл.410 ГПК за изпълнение на парично задължение за сума в размер на 16614.41 лв.-главница, дължима за погасяване по договор за потребителски кредит от 30.08.2017г., възнаградителна лихва в размер на 4357.35 лв. за периода 20.07.2019г. до 20.08.2024г., мораторна лихва в размер на 1598.58 лв. за периода 20.08.2019г. до 16.09.2020г., ведно със законна лихва, считано от

28.09.2020г. до окончателното изплащане. Заповедта е връчена по реда на чл.415, т.2 ГПК, поради което е указано на заявителя да предяви искове за установяване съществуването на вземанията си.

Твърди се по исковата молба, че на 30.08.2017г. между ищеца и ответника е сключен договор за потребителски паричен кредит, по който страните се съгласили на ответника да бъде отпуснат заем в размер на 20 000 лв за срок от 84 месеца, за периода от подписване на договора до 20.08.2024г., съгласно погасителен план. Сумата била преведена по лична банкова сметка на ответника, с което за него възникнало задължението да погаси заема на 84 месечни вноски, всяка по 404.96 лв., като в чл.5 от договора било договорено, че при забава на една или повече месечни погасителни вноски се дължи обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода на забавата.

Ответникът преустановил плащанията на 20.07.2019г. като към тази дата бил погасил 22 месечни вноски. На основание чл.5 от договора, вземането на ищеца станало изискуемо в пълен размер, за което било изплатено изрично уведомление до длъжника.

При гореописаното се претендира признаване на установено по отношение на ответника съществуването на гореописаното вземане, за което е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК. Евентуално, при преценка на съда, че не е настъпила предсрочната изискуемост се претендира осъждане на ответника за същите суми.

В срока по чл.131 ГПК са оспорени предявените искове. Твърди се, че към първата падежна дата-20.09.2017г. между страните не е съществувало правоотношение, доколкото общите условия към договора за кредит са подписани от ответника на 30.09.2017г. Не е настъпила предсрочна изискуемост на вземането. Твърди се, че договора е нищожен поради нарушения на императивните изисквания на ЗПП, както и наличие в същия на неравноправни клаузи.

По делото са представени и приети като доказателства: копие от договор за кредит, извлечение от погасителен план и поката. Като доказателство по делото е приета и съдебно-счетоводна експертиза, изготвена от в.л.Й..

От събраните по делото доказателства по делото се установи следната фактическа обстановка:

На 30.08.2017г. между страните е сключен договор за потребителски паричен кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта, при параметри: размер на кредит-20 000 лв., застрахователна премия 6 300 лв., такса ангажимент 700 лв., брой погасителни вноски-84 бр., месечна погасителна вноска 404.96 лв., лихвен процент 9.88 %, ГПР-11.63 %, обща стойност на плащанията 34 016.64 лв., първа погасителна вноска-20.09.2017г., последна погасителна вноска-20.08.2024г. Договорено било, че размера на предоставения заем бил равен на сумата, посочена в поле „Общ размер на кредита“. Сумата за покупка на застраховка „защита на плащанията“, по условия на договора да бъде платена директно на застрахователния агент „Директ Сървисис“ ЕАД. Посочената сума в поле „Застрахователна премия“ била разделена на равен брой вноски, посочени в поле „Брой погасителни вноски“ и била част от всяка месечна погасителна вноска. При забава на една или повече месични погасителни вноски, кредитополучателят дължал обезщетение за забава в размер на действащата законна лихва за периода на забавата върху всяка забавена погасителна вноска. В т.1 към „Условия по договора“, било посочено, че договора за кредит влиза в сила при подписване на договора от кредитополучателя и от оторизирано лице, представител на кредитора, към датата на получаване на размера на заема по банкова сметка на кредитополучателя.

С платежно нареждане от 30.08.2017г. по посочена от страна на ответника банкова сметка била преведена сума в размер на 19 300 лв., като била приспадналата такса ангажимент в размер на 700 лв.

Ответникът преустановил плащанията на 20.07.2019г., като към тази дата погасил 22 месечни вноски.

Съобразно клаузите на договора, на 20.08.2019г. вземането на ищеца станало изцяло предсрочно изискуемо, за което по делото няма данни да е уведомяван ответника в производството.

Видно от съдържанието на сключения между страните договор, без за това да са необходими специални знания, е видно, че същия е изписан на шрифт по-малък от 12/ на 10/, като в този смисъл същия е нищожен, за което

е налице и изрично възражение от страна на ответника. В настоящия случай предмет на делото са вземания, които произтичат от договор за потребителски кредит. Този договор е уреден в Закона за потребителския кредит, като по отношение на неговата форма и съдържание законът въвежда императивни изисквания - чл. 10- чл. 12 от ЗПК. В чл. 10, ал. 1 от ЗПК е посочено, че договорът за потребителски кредит е формален като писмената форма е условие за действителност. В този текст от закона е установено изискване и за размера на шрифта на договора – не по малък от 12. В чл.22 от ЗПП е въведено правилото, че когато не са спазени изискванията на чл. 10, ал. 1, чл. 11, ал. 1, т. 7 - 12 и 20 и ал. 2 и чл. 12, ал. 1, т. 7 - 9, договорът за потребителски кредит е недействителен.

Посочените законови разпоредби са императивни и са били част от действащото законодателство към момента на сключване на договора, поради което и при неспазване размера на ползания шрифт, то договора за потребителски кредит и недействителен и не е породил действие между страните.

При горните изводи, съдът намира, че предявените искове-установителни по чл.422 ГПК и евентуално съединените осъдителни са изцяло неоснователни и следва да се отхвърлят.

Съдът счита, че не следва да се присъжда и чистата стойност на кредита, съобразно чл. 23 от ЗПК, тъй като претенциите на ищеца произтичат от договора за потребителски кредит и са на договорно основание, а разпоредбата на чл. 23 от ЗПК която е аналогична на чл. 34 от ЗЗД, се базира на принципа за недопустимост на неоснователно обогатяване, поради което произнасянето от съда по чл. 23 от ЗПК би било по нещо различно от поисканото и би обусловило недопустимост на съдебния акт.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

Отхвърля предявените от „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А“, чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А, клон България, с ЕИК 204915054, гр.София, ЖК „Младост“ 4, Бизнес парк София, сгр.14 против АНТ. Г. Г., с

ЕГН *****, с адрес в с.Багрени, ул.“Кирил Орловски“ №4 искове по чл.422 ГПК, за установяване вземане на ищеца, за което е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК по ч.гр.д.№ 1741/20г. на КРС в размер на 16 614.41 лв.-главница, дължима за погасяване по договор за потребителски кредит от 30.08.2017г., възнаградителна лихва в размер на 4357.35 лв. за периода 20.07.2019г. до 20.08.2024г., мораторна лихва в размер на 1598.58 лв. за периода 20.08.2019г. до 16.09.2020г.

Отхвърля предявените от „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А“, чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А, клон България, с ЕИК 204915054, гр.София, ЖК „Младост“ 4, Бизнес парк София, стр.14 против АНТ. Г. Г., с ЕГН *****, с адрес в с.Багрени, ул.“Кирил Орловски“ №4 искове за осъждане на ответника да заплати на ищеца 16 614.41 лв.-главница, дължима за погасяване по договор за потребителски кредит от 30.08.2017г., възнаградителна лихва в размер на 4357.35 лв. за периода 20.07.2019г. до 20.08.2024г., мораторна лихва в размер на 1598.58 лв. за периода 20.08.2019г. до 16.09.2020г.

Решението подлежи на обжалване пред ОС гр.Кюстендил в 2 седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Кюстендил: _____